

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ.๒๕๕๘

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) และมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมีมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๑๘(๒/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การแต่งตั้ง ศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๓๙

บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศหรือข้อตกลงอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้ง กับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน ที่จัดตั้ง ตามพระราชกฤษฎีกา และจัดตั้งโดยอำนาจสภามหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ ผู้สมควรดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ

ข้อ ๕ ผู้สมควรดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้

๕.๑ มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

๕.๒ มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญเป็นพิเศษและมีผลงานวิชาการ ในระดับศาสตราจารย์ในสาขาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้

๕.๒.๑ งานแต่งเรียบเรียงตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษา ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ เล่ม และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว หรือ

๕.๒.๒ ผลงานวิจัยซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่แล้วโดยไม่นับ งานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

๕.๒.๓ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่สามารถประเมินคุณค่า
เทียบได้กับผลงานทางวิชาการ ตามข้อ ๕.๒.๑ ข้อ ๕.๒.๒ หรือข้อ ๕.๒.๓

๕.๓ เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลงานของผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อดำรง
ตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน

คณะกรรมการตามวรรคก่อน มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาประเมินผลงานของ
ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๗ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของคณะกรรมการให้เป็นไป
ตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ให้คณบดีโดยอนุมัติของคณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้มีสิทธิเสนอชื่อ
ผู้สมควรดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษตามข้อ ๕ โดยให้เสนอรายละเอียดและเอกสารที่แสดง
ว่าเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่ออธิการบดี

ให้อธิการบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานของผู้ที่ได้รับการ
เสนอชื่อตามวรรคก่อน

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พิจารณากลั่นกรอง
คุณสมบัติของผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษ และมีผลงานที่ผ่าน
การประเมินของคณะกรรมการตามข้อ ๗ วรรคสอง แล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความ
เห็นชอบต่อไป

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาเพื่อ
ปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ โดยมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑๔
(๔/๒๕๔๗) เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษา
เพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และให้ใช้บังคับ
กับนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบริหารเภสัชกรรมที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๕
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือข้อตกลงอื่นใด
ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับความในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับ
นี้แทน

ข้อ ๔ คุณสมบัติและเงื่อนไขการเข้าเป็นนิสิตเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับ
ปริญญาตรี

ข้อ ๕ การสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตเภสัชศาสตร์ ให้ทำเป็นไปตามประกาศ
มหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ การรับโอนนิสิต หรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ ๗ ระบบการศึกษา

๗.๑ การศึกษาเพื่อปริญญาเกาส์ศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม เป็นหลักสูตร ๖ ปี

๗.๒ การกำหนดปริมาณการศึกษาและแบ่งภาคการศึกษาในสี่ปีแรกของ
หลักสูตรให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี และใน

สองปีหลังให้กำหนดการศึกษาและการฝึกปฏิบัติงานตามประเภทรายวิชา โดยรายวิชาปกติให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนรายวิชาที่เป็น การฝึกปฏิบัติงานด้านบริหารเกษตรกรรมในแหล่งฝึกงานให้แบ่งนิสิตออกเป็นกลุ่มหมุนเวียนกันไป ในแต่ละรายวิชา โดยกำหนดระยะเวลาประมาณหนึ่งสัปดาห์เป็นปริมาณการศึกษาของรายวิชานั้น เท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๘ การลงทะเบียน

๘.๑ การลงทะเบียนเรียนของนิสิตในสี่ปีแรกตามหลักสูตร ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

๘.๑.๑ นิสิตมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาที่มีได้กำหนดไว้ในหลักสูตร เกษศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารเกษตรกรรมได้ แต่จะต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนก่อน ทั้งนี้ไม่นับหน่วยกิตของรายวิชานั้นเป็นหน่วยกิตสะสม และให้วัดและ ประเมินผลรายวิชานั้นเป็นสัญลักษณ์ S หรือ U

๘.๒ การลงทะเบียนเรียนของนิสิตในสองปีหลังตามหลักสูตรให้ ลงทะเบียนเรียนตามแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๙ การวัดและประเมินผล

๙.๑ การวัดและประเมินผลในสี่ปีแรกตามหลักสูตร ให้นำข้อบังคับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๙.๒ ให้วัดและประเมินผลในสองปีหลังตามหลักสูตรหรือในรายวิชาที่ มีการลงทะเบียนร่วมกันเป็นรายปีการศึกษา ดังนี้

๙.๒.๑ กรณีรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนเป็นรายภาคการศึกษา การวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับ ปริญญาตรี

๙.๒.๒ กรณีรายวิชาที่ลงทะเบียนเป็นรายปีการศึกษา ให้มีการวัด และประเมินผลเมื่อสิ้นปีการศึกษา

๙.๓ ผู้มีสิทธิลงทะเบียน ตามแผนการเรียนชั้นปีที่ ๖ จะต้องเป็นผู้ที่สอบ ผ่านทุกรายวิชาตามแผนการเรียน ชั้นปีที่ ๑ ถึง ชั้นปีที่ ๕ และได้ระดับชั้นสะสมเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

๙.๔ ผู้มีสิทธิสอบรวบยอดจะต้องมีคุณสมบัติตามประกาศของคณะ เกษศาสตร นิสิตจะต้องทำการสอบรวบยอดตามที่คณะเกษตรศาสตร์จัดสอบจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ การสอบรวบยอด ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินการสอบรวบยอดให้ทำเป็นประกาศคณะเกษตรศาสตร์

ข้อ ๑๐ การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา และการอนุมัติให้ปริญญา ให้เป็นไปตามที่ กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ ๑๑ นิสิตจะพ้นสภาพจากการเป็นนิสิต ก็ต่อเมื่อ

๑๑.๑ มีเหตุจำต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิตตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ

๑๑.๒ คณะกรรมการจิตแพทย์ที่อธิการบดีแต่งตั้งมีคำวินิจฉัยว่า นิสิตผู้นั้นเป็นหรือเคยเป็นโรคจิตประเภทใดประเภทหนึ่ง และมีมติคณะกรรมการประจำ คณะเภสัชศาสตร์เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ว่าโรคจิตประเภทนั้น ๆ หากยังมีอยู่ต่อไปภายหลังสำเร็จ การศึกษา แล้วจะมีผลเสียต่อการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมถึงขั้นเป็นอันตรายร้ายแรงต่อ บุคคลอื่น

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่จะต้องมีการดำเนินการ ใด ๆ ที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้หรือกำหนดไว้ไม่ชัดเจน หรือกรณีที่มีความจำเป็นต้อง ผ่อนผันข้อกำหนดในข้อบังคับนี้เป็นพิเศษ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจตีความวินิจฉัยสั่งการ แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ ให้บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบริหารเภสัชกรรม ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ บังคับกับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๓ และปีการศึกษา ๒๕๔๔ จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ.๒๕๕๗**

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต เพื่อส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง และมารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤติตน ร่วมกันของนิสิตในสถาบันแห่งนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑๖ (๖/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จึงให้ออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ.๒๕๓๖

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีที่นิสิตสังกัดอยู่และให้

หมายความรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดด้วย

“คณะ” หมายความว่า คณะวิชาที่นิสิตสังกัด และให้

หมายความรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะด้วย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยนเรศวร

หมวด ๒

วินัยนิสิต

ข้อ ๖ นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ นิสิตจะต้องแต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในทุกโอกาส และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดามารดา หรือผู้ปกครอง

ข้อ ๙ นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก ความสามัคคีหรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานิสิตของสถาบันแห่งนี้ รวมทั้งสถาบันอื่นและบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพคารวะ และ ไม่แสดงอาการกระต้างกระเดื่อง ลบลู่ดูหมิ่น ต่อเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ด้วยอำนาจและระเบียบแบบแผน

ข้อ ๑๑ นิสิตต้องแสดงบัตรประจำตัวนิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ ๑๒ นิสิตจะอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยได้ไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย เป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๓ นิสิตต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตหรือประพฤติชั่ว ดังกรณีต่อไปนี้

๑๓.๑ ทุจริตในการศึกษาและการสอบ

๑๓.๒ ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

๑๓.๓ ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง

๑๓.๔ ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน

๑๓.๕ เสพสุราเมรัย หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมีนเมา หรือสิ่งเสพติดใด ๆ จนไม่สามารถครองสติได้ หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

๑๓.๖ กระทำการใด ๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ผลประโยชน์และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย

๑๓.๗ กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ โทษฐานความผิดวินัยมี ๕ สถาน และแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑๔.๑ ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

๑๔.๑.๑ ว่ากล่าวตักเตือน

๑๔.๑.๒ ตัดคะแนนความประพฤติ

๑๔.๑.๓ ภาคทัณฑ์

๑๔.๒ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

๑๔.๒.๑ ให้พักการศึกษา หรือพักการให้ปริญญาไม่เกินสองปี

การศึกษา

๑๔.๒.๒ ไล่ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า

“ไล่ออก” หรือ “dishonorably expelled”

กรณีใดที่จักตัดสินว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๕ ให้คณาจารย์หรือผู้ที่ได้พบเห็นนิสิตกระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต รายงานเป็นหนังสือแจ้งคณบดีซึ่งนิสิตสังกัด เพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๖ การดำเนินการทางวินัยแก่นิสิตซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามสมควรเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า และการดำเนินการ เช่นว่านั้น ต้องเปิดโอกาสให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

กรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุน

ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหา
ชี้แจงและนำสืบแก้ ข้อกล่าวหาเมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้
ดำเนินการตามข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึง
จะยุติเรื่อง

ข้อ ๑๗ ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิสิตกระทำผิดวินัยนิสิตร้ายแรง
ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายลงโทษได้เลยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ก็ได้

กรณีใดเป็นความผิดโดยแจ้งชัดให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การสอบสวนวินัยนิสิต

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้แต่งตั้ง
จากอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นประธาน กรรมการอีกอย่างน้อยสามคนและให้มีนิติกร
จากหน่วยกฎหมายหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน
สามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวน
ขอขยายเวลาการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งหนึ่งครั้งไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือ
ให้ส่งเอกสารที่อยู่ในการครอบครองให้คณะกรรมการสอบสวนได้

ข้อ ๒๑ นิสิตที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งข้อกล่าวหา
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หมวด ๖

อำนาจการลงโทษนิสิต

ข้อ ๒๒ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนิสิต ได้แก่

๒๒.๑ อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

๒๒.๒ คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายในคณะที่นิสิตผู้กระทำผิดสังกัด

ข้อ ๒๓ นิสิตผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมายสั่ง ลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนหรือภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา นิสิตผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิสิตรายงานตัวอบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด มิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษ โดยไม่มีความผิดในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

หมวด ๗

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็น เป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

เมื่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ ขึ้นพิจารณาและเสนอความเห็นให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า สมควรแก้ความผิดให้ยกอุทธรณ์ และให้คณะกรรมการอุทธรณ์เสนอกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นสิ้นสุด

ข้อ ๒๙ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ประกอบด้วย กรรมการบริหารมหาวิทยาลัยหนึ่งคนเป็นประธาน กรรมการจากตัวแทนคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยสองคน

จากตัวแทนองค์การนิสิตหนึ่งคน และนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้คณะกรรมการตาม
วรรคก่อนมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ปากคำใหม่ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ นิสิตผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ
ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นตามระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๒ กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบ หรือข้อบังคับที่
ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตาม
ระเบียบหรือข้อบังคับนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ไชศรี ศรีอรุณ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไชศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร